

[Cat/Cast] Consideracions d'Arran en defensa de la revolta catalana

ARRAN :: 30/10/2019

Consideraciones de Arran en defensa de la revuelta catalana

Traducció A. Bas. para La Haine

Catalan

Fa nou dies es va fer pública la sentència del Tribunal Suprem al procés sobiranista, amb això, es van sentenciar drets fonamentals i es va marcar un punt d'inflexió en l'acceleració de la repressió. Ara, qualsevol mobilització que comporti que els cossos policials desisteixin de complir una ordre judicial pot ser considerada sedició.

Alhora, però, la sentència ha generat un esclat de revolta popular des del primer dia i, nou dies després, encara hi continua. **Nou dies de mobilització, nou dies de repressió.** En aquesta revolta el jovent està tenint un paper clau, un paper de punta de llança. Aquesta revolta és, també, l'expressió de la lluita de classes en un territori i un moment concret: desenes de milers de persones als carrers per fer una esmena a la totalitat **de la seva realitat. En aquest sentit, des d'Arran, l'organització juvenil de l'Esquerra Independentista, fem tot un seguit de consideracions:**

En primer lloc, posem en valor el component juvenil de totes les mobilitzacions. Agrair a tot el jovent que està lluitant als carrers, és un jovent que no claudica i que continua avançant. Alhora, enviar tot el suport i la solidaritat a les detingudes, a les 28 empresonades i a les més de 600 persones ferides a causa de la brutalitat policial.

El context d'acceleració repressiva en general i, la publicació de la sentència del Tribunal Suprem en particular, ha provocat l'esclat de ràbia d'una generació que ha crescut amb la repressió al moviment popular, la violència policial de l'1 d'Octubre, l'atur juvenil, els desnonaments, la crisi econòmica iniciada en 2008, les reformes laborals i tants altres exemples on el jovent ha vist com era sotmès a no tenir futur. Així doncs, es dona un context on una generació ha perdut la por: el jovent diu prou i decideix lluitar per una vida digna i trencar amb un Estat capitalista que no ens ofereix cap tipus de futur.

Posem de manifest que ens trobem en una revolta, malgrat que no és cap batalla final sí que cal remarcar que es tracta d'un període insurreccional. Ni són simples aldarulls ni hi ha "300 violents" -com alguns ens volen fer creure-, hi ha desenes de milers les joves als carrers que hem perdut la por i hem decidit legítimament no claudicar davant la injustícia. Organitzar la ràbia, articular i desplegar la resposta.

Rebutgem la violència policial exercida contra manifestants i el poble organitzat durant tots aquests dies de mobilització constant al carrer. En aquest, sentit, cal

exigir dimissions i que assumeixin responsabilitats; dimissió del Conseller Buch; expulsió d'agents; dissolució de BRIMO i UIP; i la retirada immediata de la Policia Nacional i la Guàrdia Civil dels Països Catalans. Davant uns governs i uns cossos policials i militars al servei dels poderosos, al poble només li queda l'organització. El govern autonòmic del Principat és corresponsable de la repressió i de la criminalització del jovent i el poble mobilitzat. És un govern, doncs, que ha de caure: dimissió en bloc.

Rebutgem, també, la criminalització constant al jovent i al poble mobilitzat per part dels governs i totes les forces reaccionàries. L'única violència és la policial. Protegir-se i defensar-se de la brutalitat policial no és violència, sinó autodefensa.

La revolta catalana no és la batalla final, però és imprescindible que continuï per no ser trepitjades com a poble. La lluita serà llarga i calen espais que expressin totes les formes de lluita: una resposta massiva, contundent i desobedient.

L'empeny dels carrers cal catalitzar-lo, per una banda, en una resposta antirepressiva massiva per l'amnistia i l'autodeterminació i, per una altra banda, en l'articulació de la Unitat Popular com a única estratègia per la construcció del socialisme i la superació del patriarcat als Països Catalans. Avançar cap a la victòria.

Per últim, exigim la llibertat de totes les preses polítiques i emplaçar al jovent que estan donant la cara als carrers a convertir la ràbia en organització: Jove, organitza't i lluita!

Arran, l'organització juvenil de l'Esquerra Independentista

Països Catalans, 23 de setembre de 2019.

Castellano

Hace nueve días se hizo pública la sentencia del Tribunal Supremo al proceso soberanista, con esto, se sentenciaron derechos fundamentales y se marcó un punto de inflexión en la aceleración de la represión. Ahora, cualquier movilización que comporte que los cuerpos policiales cejen en cumplir una orden judicial puede ser considerada sedición.

A la vez, pero, la sentencia ha generado un estallido de revuelta popular desde el primer día y, nueve días después, todavía continúa. Nueve días de movilización, nueve días de represión. En esta revuelta la juventud está teniendo un papel clave, un papel de punta de lanza. Esta revuelta es, también, la expresión de la lucha de clases en un territorio y un momento concreto: decenas de miles de personas a las calles para hacer una enmienda a la totalidad de su realidad. En este sentido, desde Arran, la organización juvenil de la Esquerra Independentista, hacemos una serie de consideraciones:

En primer lugar, ponemos en valor el componente juvenil de todas las movilizaciones. Agradecer a toda la juventud que está luchando en las calles, es una juventud que no claudica y que continúa avanzando. A la vez, enviar todo el apoyo y la solidaridad a las

detenidas, a las 28 encarceladas y a las más de 600 personas heridas a causa de la brutalidad policial.

El contexto de aceleración represiva en general y, la publicación de la sentencia del Tribunal Supremo en particular, ha provocado el estallido de rabia de una generación que ha crecido con la represión al movimiento popular, la violencia policial del 1 de Octubre, el paro juvenil, los desahucios, la crisis económica iniciada en 2008, las reformas laborales y tantos otros ejemplos donde la juventud ha visto como era condenado a no tener futuro. Así pues, se da un contexto donde una generación ha perdido el miedo: la juventud dice bastante y decide luchar por una vida digna y romper con un Estado capitalista que no nos ofrece ningún tipo de futuro.

Ponemos de manifiesto que nos encontramos en una revuelta, a pesar de que no es la batalla final sí que hay que remarcar que se trata de un periodo insurreccional. Ni son simples disturbios ni hay “300 violentos” –como algunos nos quieren hacer creer–, hay decenas de miles las jóvenes a las calles que hemos perdido el miedo y hemos decidido legítimamente no claudicar ante la injusticia. Organizar la rabia, articular y desplegar la respuesta.

Rechazamos la violencia policial ejercida contra manifestantes y el pueblo organizado durante todos estos días de movilización constante a la calle. En este, sentido, hay que exigir dimisiones y que asuman responsabilidades; dimisión del Consejero Buch; expulsión de agentes; disolución de BRIMO y UIP; y la retirada inmediata de la Policía Nacional y la Guardia Civil de los Países Catalanes. Ante unos gobiernos y unos cuerpos policiales y militares al servicio de los poderosos, al pueblo solo le queda la organización. El gobierno autonómico del Principado es corresponsable de la represión y de la criminalización de la juventud y el pueblo movilizado. Es un gobierno, pues, que tiene que caer: dimisión en bloque.

Rechazamos, también, la criminalización constante a la juventud y en el pueblo movilizado por parte de los gobiernos y todas las fuerzas reaccionarias. La única violencia es la policial. Protegerse y defenderse de la brutalidad policial no es violencia, sino autodefensa.

La revuelta catalana no es la batalla final, pero es imprescindible que continúe para no ser pisadas como pueblo. La lucha será larga y hacen falta espacios que expresen todas las formas de lucha: una respuesta masiva, contundente y desobediente.

Lo empuja de las calles hay que catalizarlo, por un lado, en una respuesta antirepresiva masiva por la amnistía y la autodeterminación y, por otra banda, en la articulación de la Unidad Popular como única estrategia por la construcción del socialismo y la superación del patriarcado a los Países Catalanes. Avanzar hacia la victoria.

Por último, exigimos la libertad de todas las presas políticas y emplazar a la juventud que están dando la cara a las calles a convertir la rabia en organización: Joven, organízate y lucha!

Arran, la organización juvenil de la Esquerra Independentista
Países Catalanes, 23 de septiembre de 2019

<https://ppcc.lahaine.org/cat-cast-consideracions-drarran-en>